لیلا عسکرنیا
وکیل پایه‌یک دادگستری

جرم‌انگاری حجاب اجباری

صدای جیغ و فریاد زن هنگام دستگیری! توسط مأموران گشت ارشاد که این روزها تحت عنوان طرح امنیت اخلاقی شدت گرفته است در گوشم می‌پیچد. مقاومت او برای نرفتن در ماشین و کشاکش با مأموران نیروی انتظامی، صحنه‌هایی دل‌خراش را ترسیم می‌کند که دل آدمی را به درد می‌آورد. این روزها چه در خیابان باشی و چه در فضای مجازی احتمال اینکه با چنین صحنه‌های تلخی مواجه شوی زیاد است. به لطف پیگیران بودجه در این حوزه که با وجود تمامی مشکلات معیشتی و اقتصادی اولویتشان اکنون نه تخم مرغ شانه‌ای صد هزار تومان پیشنهادی رئیس صنف مرغداران و نه گیلاس کیلویی ۷۰ هزار تومان و نه ماست ۷۰ هزار تومانی و نه نان باگت ۱۵ هزار تومانی و نه روغن نباتی ۳۰۰ هزار تومانی و نه ... است، اولویت آنها امروز پوشش زنان است. طرحی که به نام امنیت اخلاقی در جامعه با مجوز وزارت کشور در حال اجراست مطالبه طیفی را پاسخ‌گوست که دغدغه‌اش «کاد الفقر ان یکون الکفرا» نیست، به صراحت اعلام می‌کنند که دغدغه آنها یک دغدغه سیاسی و هویت‌ساز به نام حجاب است. (حجاب یک مسئله عادی نیست به هویت ما گره خورده است، حاج‌علی‌اکبری، امام جمعه تهران)

این ما چه کسی است؟ زن ایرانی؟ بی‌تردید عنصر هویت‌ساز حجاب برای زن ایرانی نیست؛ زیرا زن ایرانی از پیش از اسلام نیز پوشش مناسب داشته است و با القای پوشش مورد نظر طیفی خاص دارای هویت اسلامی نخواهند شد.

بررسی قوانین موضوعه درخصوص حجاب از بدو انقلاب تاکنون و جرم‌انگاری بی‌حجابی نیز منجر به کسب نتیجه دلخواه طرفداران حجاب اجباری نشده است.

در ۲۱ تیر ماه سال ۶۲ به‌گواه تاریخ حجاب، اجباری و در قانون مجازات اسلامی همان سال در ۱۸ مرداد ۱۳۶۲ در تبصره ماده ۱۰۲ بی‌حجابی جرم انگاری و برای زنان فاقد حجاب ۷۴ ضربه شلاق تعزیری در نظر گرفته شد.

تبصره ماده ۱۰۲- زنانی که بدون حجاب شرعی در معابر و انظار عمومی ظاهر شوند، به تعزیر تا ۷۴ ضربه شلاق محکوم خواهند شد. هم‌زمان بخشی از زنان مسلمان به این الگوی حجاب که توسط دستگاه‌های رسمی تبلیغ می‌شد اعتراض کردند؛ اما این صداها خاموش شد. ۱۳ سال بعد در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۵/۳/۲ مجازات شلاق حذف و مجازت حبس و جزای نقدی جایگزین آن شد.

تبصره ماده ۱۴۱ - زنانی که بدون حجاب شرعی در معابر و انظار عمومی ظاهر شوند به حبس از ۱۰ روز تا دو ماه و یا از ۵۰ هزار تا ۵۰۰ هزار ریال جزای نقدی محکوم خواهند شد. در قانون مجازات اسلامی مصوب ۹۲ این تبصره عینا مانند سال ۷۵ تکرار شد.

نتیجه آنکه شلاق، حبس و جزای نقدی از ابتدای انقلاب تاکنون نتوانسته منجر به اقبال عمومی به این مقوله شود که اتفاقا منجر به مقاومت در این حوزه نیز شده است. از سوی دیگر قانون‌گذاران به این نکته مهم توجه نکرده‌اند که اساسا پروردگار برای بی‌حجابی مجازاتی در نظر نگرفته که اگر چنین بود، مانند شرب خمر و سرقت و زنا برای آن مجازات در نظر می‌گرفت.

در بحث حجاب، مشکل از جایی نشئت گرفته است که رجل سیاسی ما (اعم از زن و مرد که ای‌بسا زنانی بوده‌اند که در راستای تضییق و تحدید حجاب سخت‌گیرانه‌تر از مردان عمل کرده و می‌کنند) امری ذاتا فرهنگی را به یک امر سیاسی پیوند زده‌اند.

بعید به نظر می‌رسد طراحان طرح امنیت اخلاقی که این روزها شاهد وضعیت افسارگسیخته تورم و وضعیت دشوار معیشتی بخش بزرگی از مردم هستند ندانند که جامعه تحمل فشار مضاعف بر نیمی از جمعیت خود را که اکنون آنها نیز نان‌آور خانه هستند ندارد. منظور و هدف این عده شاید قابل تصور و پیش‌بینی باشد اما از یک چیز هرگز نباید غفلت کرد جامعه انسانی اصولا غیرقابل پیش‌بینی است و همواره نتایج مورد نظر سیاسیون حاصل نمی‌شود، بلکه نتیجه عکس نیز حاصل خواهد شد.

در مقدمه قانون اساسی زن چنین توصیف شده است: در ایجاد بنیادهای اجتماعی اسلامی، نیروهای انسانی که تاکنون در خدمت استثمار همه‌جانبه خارجی بودند، هویت اصلی و حقوق انسانی خود را باز می‌یابند و در این بازیابی طبیعی است که زنان به‌دلیل ستم بیشتری که تاکنون از نظام طاغوتی متحمل شده‌اند، استیفای حقوق آنان بیشتر خواهد بود.

درحالی‌که صدای جیغ زن همچنان در گوشم طنین‌انداز است، این جمله از قانون اساسی در جلوی چشمانم رژه می‌رود.

توصیه قاضی‌القضات به همه بخش‌ها و مسئولان ذی‌ربط در مواجهه با مقوله عفاف و حجاب

هیجانی برخورد نکنیم

در مقوله عفاف و حجاب نمی‌خواهیم کار هیجانی و زودگذر انجام دهیم بلکه اقدامات ما باید متقن، مدبرانه، قانونی و توأم با آرامش باشد

شرق: بعد از اینکه کاظم صدیقی، رئیس ستاد امر به معروف و نهی از منکر کشور، چند هفته پیش اعلام کرد در بحث عفاف و حجاب، «اول دولت را مکلف کردیم تا وضعیت پوشش کارکنانش را سروسامان بدهد و بعد از ادارات سراغ بازار و اصناف می‌رویم»، همه عوامل دست به دست هم دادند تا به جای اینکه موضوع حجاب در جامعه با انجام امور فرهنگی اصلاح شود، به امری جنجالی با دستوراتی حاشیه‌ساز بدل شود؛ به نحوی که معاون دادستان مشهد دستور داد به زنان بدحجاب خدمات بانکی ارائه نشود و مانع از استفاده آنها از مترو شوند و استاندار فارس هم دستور بدهد کارمندانی که حجاب را رعایت نمی‌کنند، «مرخصی بدون حقوق» بگیرند! حتی فرماندار بوشهر دستور به جداسازی اتاق همکاران زن از مرد در ادارات داد. دستوراتی جنجالی که واکنش‌هایی را در جامعه به همراه داشت. اما غلامرضا محسنی‌اژه‌ای، رئیس دستگاه قضا، با سخنان روز گذشته خود کوشید پاسخ تندروی‌ها را درباره «حجاب» بدهد و مثل برخی موضوعات که پیش از این نشان داد نگاه مصلحانه‌ای به آنها دارد، دراین‌باره نیز دستورهای پیشروانه‌ای صادر کرد؛ دستوراتی متفاوت از نگاه پیشین دستگاه قضا به موضوعات که نشانگر تعدیل و تفاوت در نوع نگاه این دستگاه به موضوعات است.

حجت‌الاسلام محسنی‌اژه‌ای روز گذشته طی سخنانی در نشست شورای عالی قوه قضائیه، با اشاره به در دستور کار قرارگرفتن عملیاتی‌سازی فرامین اخیر رهبری در بخش‌های مختلف قوه قضائیه گفت: «پس از دیدار با مقام معظم رهبری و استماع فرمایشات و دستورات ایشان، برنامه‌ریزی‌ها و اقدامات لازم جهت جامه عمل پوشاندن به فرامین معظم‌له در بخش‌های مختلف قوه قضائیه بلافاصله در دستور کار قرار گرفت؛ لذا در جریان جلسه امروز شورای عالی قوه قضائیه، هماهنگی و جمع‌بندی اقدامات صورت‌گرفته در راستای پیاده‌سازی منسجم فرمایشات و دستورات مقام معظم رهبری انجام خواهد گرفت».

نمی‌خواهیم کار هیجانی و زودگذر انجام دهیم

رئیس دستگاه قضا با اشاره به روز ۲۱ تیر که در تقویم کشورمان به‌عنوان روز عفاف و حجاب نام‌گذاری شده است، با تأکید بر اینکه هر انسان پاک‌سرشتی اعم از مسلمان یا غیرمسلمان از حیا و عفت استقبال می‌کند و از بی‌حیایی و بی‌عفتی گریزان است، اظهار کرد: «در مقوله حجاب و عفاف، همه بخش‌ها و مسئولان ذی‌ربط، اعم از دادستان، قاضی و ضابطین باید در چارچوب قانون گام بردارند. باید توجه داشت که در این زمینه نمی‌خواهیم کار هیجانی و زودگذر انجام دهیم، بلکه اقدامات ما باید متقن، مدبرانه، قانونی و توأم با آرامش باشد».

محسنی‌اژه‌ای همچنین تأکید کرد: «نه صرفا در مقوله حجاب و عفاف، بلکه در هر زمینه و موردی، هر بخش و نهادی اعم از نهاد دولتی، نهاد مقننه، قوه قضائیه یا سایر افراد و بخش‌ها، چنانچه اشتباه کرد نباید بر این اشتباه اصرار ورزد و از اصلاح اشتباه ابا داشته باشد. نباید بر کار اشتباه پافشاری یا احیانا آن را توجیه کرد؛ اگر کار اشتباهی در جایی صورت گرفت، باید در راستای اصلاح گام برداریم و احیانا موضوع را اعلام کنیم». رئیس قوه قضائیه در ادامه با بیان اینکه مردم متدین ایران اسلامی از دیرباز خود را به رعایت عفاف و حجاب مقید و ملتزم می‌دانستند، به سیر تاریخی این موضوع و اقدامات و توطئه‌های دشمنان در این راستا اشاره کرد و گفت: «در مقطعی از تاریخ ما، رضاخان قلدر با هدایت بیگانگان تلاش داشت نه‌تنها عفاف و حجاب را از جامعه اسلامی ما بزداید بلکه بی‌عفتی و بی‌حیایی را در جامعه ترویج کند؛ حال آنکه این اعتقاد و التزام در میان مردم ما در همه مقاطع تاریخی وجود داشته است که عفاف و حجاب و حیا فی‌نفسه ارزشمند است و به‌مثابه عامل بازدارنده، نسبت به پلیدی‌ها و جسارت‌ها برای انسان و جامعه است».

رئیس دستگاه قضا ادامه داد: «امروز نیز برخی از دشمنان قسم‌خورده نظام جمهوری اسلامی و مردم متدین ما، به دنبال ترویج ابتذال، بی‌عفتی و بی‌حیایی در جامعه هستند؛ پیگیری این موضوع نیاز به کار اطلاعاتی دارد، لذا دستگاه‌های مسئول و ذی‌ربط باید مواظبت و عنایت بیشتری به این مقوله داشته باشند و نسبت به کشف عوامل و دست‌های پشت پرده و جریانات سازمان‌یافته ترویج بی‌حیایی و بی‌عفتی در جامعه اهتمام داشته باشند».

کشف عوامل پشت پرده ترویج بی‌عفتی نیاز به کار اطلاعاتی دارد

رئیس قوه قضائیه با تأکید بر اینکه «چه کسی به‌عنوان یک فرد، حجاب دارد یا ندارد، حجابش کم‌رنگ است یا پررنگ، یک بحث است و توجه به آن در جای خود ضروری است»، بیان کرد: «شناسایی و کشف عوامل و دست‌های پشت پرده ترویج بی‌عفتی و بی‌حیایی در جامعه، مقوله مهمی است که نیاز به کار اطلاعاتی دارد».

رئیس دستگاه عدلیه تصریح کرد: «انسان به وضوح مشاهده می‌کند و قرائن و شواهد نیز حاکی از آن است که دست‌هایی گره‌خورده با دست‌های اجنبی و با اهدافی خاص، برخی موضوعات را در راستای بی‌عفتی در جامعه ما دنبال می‌کنند».

حجت‌الاسلام محسنی‌اژه‌ای ادامه داد: «دادستان‌ها، ضابطین و سیستم اطلاعاتی با همراهی قاطبه مردم متدین و عفیف ما، در برابر افراد متجاهر به گناه و جرم در انظار عمومی، اقدامات قانونی لازم را ترتیب دهند و همچنین نسبت به امر مهم کشف جریانات سازمان‌یافته که از جانب سرویس‌های بیگانه در جهت ترویج بی‌عفتی در جامعه ما هدایت می‌شوند، کوشا باشند و مجدانه عمل کنند».

عکس: علی شیرند، میزان

انتقاد امام جمعه هشتگرد از سختگیری‌ها درباره «حجاب»

نمی‌شود بخشی از جامعه را به‌خاطر پوشش از حقوق شهروندی محروم کرد

برخلاف برخی ائمه جمعه از جمله احمد خاتمی امام جمعه موقت تهران که زنان بدحجاب را زنان و بچه‌های دزدان و اختلاسگران دانسته و خواستار برخورد با آنها شده است، حجت‌الاسلام مختاری، امام جمعه هشتگرد، در واکنش به برخوردهای غیرقانونی و سختگیرانه با زنان در حوزه حجاب، از این سختگیری‌ها انتقاد کرد.

حجت‌الاسلام مختاری، امام جمعه هشتگرد، در واکنش به برخوردهای غیرقانونی و سختگیرانه با زنان در حوزه حجاب گفت: «آنها از ما هستند، می‌خواهند از ما باشند، این را بارها در راهپیمایی‌ها، محرم، اربعین و انتخابات‌ها نشان دادند که از ما هستند و نمی‌خواهند از ما جدا بشوند، گاهی بعضی از این برخوردها آنها را از ما جدا می‌کند».

امام جمعه هشتگرد تأکید کرد: «نمی‌شود بخشی از جامعه اسلامی را به خاطر پوشش‌اش از حقوق شهروندی محروم کرد. امیرالمؤمنین برای حق شهروندی زن یهودی غصه می‌خورد. اینها که از ما هستند، اینها که شب احیاء می‌آیند و الهی العفو می‌گویند. محرم در خیمه امام حسین هستند».

خبر

ظریف:

جدل‌ها و بحث‌های انحرافی سازنده نیست

محمدجواد ظریف با بیان اینکه جدل‌ها و بحث‌های انحرافی نه سازنده است، نه باری از دوش مردم ایران برمی‌دارد، تصریح کرد: در شرایط کنونی همه کوشش‌ها باید در راستای انسجام ملی و حل مسائل کنونی کشور و مردم باشد. وزیر خارجه پیشین کشورمان در صفحه اینستاگرام خود در مطلبی با اشاره به انتشار بخشی از سخنانش در یک جمع دانشگاهی و غیرخبری در یکی از رسانه‌های کشور و برخی حواشی به‌وجودآمده پس از آن در این زمینه نوشت: «سلام دوستان، دنیای عجیبی است. در دوران مسئولیت وزارت خارجه همراه با همکاران دلسوزم کوشش کردیم وظیفه گزارش‌نویسی شفاف و پاسخ‌گویی مستمر را در حد توان به صورت کتبی و شفاهی و گزارش‌های شفاهی به مجلس شورای اسلامی را به انجام رسانیم که آخرین نمونه آن تدوین شش جلد کتاب «راز سر به مهر» و ارائه بیش از سه هزار گزارش و اسناد قابل انتشار مذاکرات برجام به مردم دلاور ایران بود؛ اما پس از پایان دوران وزارت، تنها به آموختن، پژوهش و آموزش پرداخته و از انجام مصاحبه یا حتی سخنرانی عمومی خودداری کرده‌ام به امید اینکه مزاحمتی در راه اجرای سیاست‌های مدنظر مسئولان کنونی برای رفع مشکلات مردم و ایران ایجاد نکنیم.

هم‌زمان به رسم ادب، دیدار و گفت‌وگوی خصوصی را به شرح صریح رسانه‌ای‌نشدن می‌پذیرفته‌ام - که ظاهرا باید در آن هم تجدیدنظر کنم - متأسفانه در چند روز گذشته یک خبرگزاری به روش همیشگی خود در بی‌توجهی به اصول ابتدایی اخلاق حرفه‌ای، دزدانه به بخش‌های تقطیع‌شده‌ای از یک گفت‌وگوی دوساعته، دانشگاهی و غیرخبری با جمعی از استادان و دانشجویان دست یافته و آن را به صورت گزینشی، تحریف‌شده و خارج از موضوع بحث منتشر کرده و سپس خود و همراهانش بر آن متن دزدانه دستکاری‌شده حاشیه‌نگاری کرده و با ببر کاغذی خودساخته به جنگ و مناظره پرداخته‌اند.

از آنجا که گفت‌وگو خصوصی و غیرخبری بوده، آن را ضبط نکرده‌اند؛ ولی دوستان رسانه‌ای همه می‌دانند که متن کامل یک گفت‌وگوی دوساعته دست‌کم ۱۲ هزار کلمه می‌شود و نه متن تقطیع و تحریف‌شده کنونی که با همه حاشیه‌نویسی‌ها کمتر از سه هزار کلمه است. موضوع آن گفت‌وگو نیز برخلاف ادعای ناشران، ارائه یک تحلیل دانشگاهی درباره تکثر منابع قدرت در جهان کنونی و اهمیت روایت‌سازی از یک سو و تحلیل برنامه‌ریزی، روایت‌سازی و مدیریت رفتاری رژیم صهیونیستی به‌عنوان یک مثال از سوی دیگر بود. علاقه‌مندان به ببر واقعی - و نه کاغذی - می‌توانند تفصیل بحث را در کتاب «دوران گذار روابط بین‌الملل در جهان پساغربی» که در سال ۱۳۹۵ منتشر کردیم ملاحظه کنند.

دوستان گرامی، این جدل‌ها و بحث‌های انفرادی نه سازنده است، نه باری از دوش مردم ایرانی برمی‌دارد و نه بر پایه اصل اخلاقی و اسلامی و «جادلهم بالتی هی احسن» شکل می‌گیرد؛ بنابراین سال‌هاست این تیرهای ناسزا و دروغ را با سپر تحمل پاسخ داده‌ام و در شرایطی که باید همه کوشش‌ها در جهت انسجام ملی و حل مسائل کنونی کشور و مردم باشد، همین روش را ادامه خواهم داد. خدا می‌بیند و همین کافی است».

بیم و امیدهای مناسبات با اروپا

ابوالقاسم دلفی
سفیر پیشین ایران در فرانسه

در شرایطی که با نزدیک‌شدن به هفته آخر تیرماه، هفتمین سالگرد نهایی‌شدن توافق‌نامه هسته‌ای در چهاردهم جولای سال ۲۰۱۵ را به‌زودی پشت‌سر خواهیم گذاشت، روابط اروپایی کشور که پس از موافقت‌نامه هسته‌ای و برطرف‌شدن پاره‌ای مشکلات اجرائی و لجستیکی، مالی - پولی و نفتی می‌رفت تا افق امیدواری برای دو طرف این مناسبات را تصویر کند که به دلایل گوناگونی با وضعیتی مواجه شد که اروپای واحد با تمام مشکلات اقتصادی، سیاسی و نظامی و ضمن درگیرشدن در جنگ تحمیلی روسیه علیه اوکراین و با وجود محاسبه منطقی درباره سود و زیان دیپلماسی مبتنی بر نتایج موافقت‌نامه هسته‌ای در مناسبات با جمهوری اسلامی ایران، تبدیل به جولانگاهی برای عرض‌اندام و سم‌پاشی‌های عناصری از منطقه همجوار جغرافیایی کشور تا معارضین نفرت‌پراکن مستقر در اروپا علیه مناسبات بروکسل - تهران شده است.

فارغ از تحولات داخلی رژیم صهیونیستی که بررسی جداگانه‌ای را می‌طلبد، نخست‌وزیر موقت و تازه به قدرت رسیده این رژیم در اولین سفر خارجی خود هفته گذشته عازم پاریس شد تا پیش از سفر آتی جو بایدن، رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا به سرزمین‌های اشغالی و خلیج فارس، موضوع تحولات ایران به‌ویژه چگونگی روند مذاکرات هسته‌ای را که به زعم صهیونیست‌ها در شرایط کنونی امکان ایجاد تحول معنی‌دار در آن وجود دارد، با امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه که کشورش به‌عنوان عضو مؤثر مذاکرات هسته‌ای و طرفدار حل‌وفصل مشکلات ایران و آمریکا برای فعال‌شدن توافقات است، مطرح و در جهت مانع‌تراشی در تداوم راهبردهای پاریس در مذاکرات هسته‌ای تلاش کند. اگرچه رسانه‌های صهیونیستی در تصویرسازی از هدف سفر لاپید، نخست‌وزیر این رژیم به پاریس، موضوع درگیری‌های این رژیم با لبنان و حزب‌الله بر سر منطقه گازی «کاریش» در مدیترانه را عنوان کردند، بااین‌حال اظهارات رئیس‌جمهور فرانسه پس از دیدار با نخست‌وزیر اسرائیل ناظر بر اهداف اصلی سفر کاری لاپید به پاریس بود.

در بیانیه کاخ الیزه از مصاحبه مطبوعاتی مشترک دیدار سران فرانسه و رژیم صهیونیستی آمده است: «در میان بسیاری از بحران‌هایی که بر محیط پیرامونی اسرائیل تأثیر می‌گذارد و منافع امنیتی فرانسه و اروپا را نیز در بر می‌گیرد، (مکرون) می‌خواهم به برنامه هسته‌ای ایران اشاره کنم و یادآور شوم که می‌خواهیم مذاکرات بازگشت به پایبندی به برجام را در اسرع وقت به پایان برسانیم. ما (فرانسه) با اسرائیل در این مورد موافقیم که این توافق برای مهار فعالیت‌های بی‌ثبات‌کننده ایران کافی نخواهد بود. اما من (مکرون) بیش از هر زمان دیگری معتقد هستم که ایران در آستانه هسته‌ای‌شدن، می‌تواند این فعالیت‌ها را در شرایط خطرناک‌تری انجام دهد».

تلاش‌های رژیم صهیونیستی برای متقاعدکردن اروپا و فرانسه در عدم احیای مجدد موافقت‌نامه هسته‌ای، در شرایطی در دست انجام است که مناسبات تهران - پاریس نیز اخیرا تحت تأثیر برخی مسائل کنسولی و مشکلات اتباع فرانسوی و دوتابعیتی متهم به جاسوسی در ایران، با دورشدن از شرایط متعادل و مبتنی بر منافع دو کشور دچار ناملایمات فراوانی بوده که با وجود تغییرات اساسی در کابینه جدید دولت فرانسه پس از انتخاب آقای مکرون به ریاست‌جمهوری مجدد در این کشور و خروج آقای ژان ایو لودریان وزیر خارجه «کینه‌توز، ضدایرانی و طرفدار اعراب مرتجع منطقه» از کابینه و دولت، مناسبات دو کشور نه‌تنها هیچ‌گونه تأثیری از این تحولات به خود ندید بلکه فقدان سفیر در پاریس نیز در تشدید این شرایط نامناسب تأثیرات خود را به همراه داشت.

هفته گذشته و در شرایطی که وزرای خارجه ایران و فرانسه در تماس تلفنی موضوعاتی از روابط دو کشور، خصوصا مذاکرات هسته‌ای را مورد بحث و گفت‌وگو قرار دادند، هشدار وزارت امور خارجه فرانسه درباره سفر اتباع آن کشور به ایران بسیار بحث‌برانگیز بود.

بر پایه این هشدار کم‌سابقه وزارت خارجه فرانسه رسما به اتباع خود توصیه کرده است که به خاطر خطراتی مانند دستگیری، بازداشت، محاکمه، عدم احترام به حقوق اساسی و فقدان تضمین امنیت شخصی از سفر به ایران اجتناب کند و کسانی هم که در ایران به سر می‌برند، هرچه سریع‌تر آن کشور را ترک کنند.

اینکه فرانسه در دوران ریاست‌جمهوری امانوئل مکرون در وضعیت‌های مختلفی مانند تحولات منطقه‌ای، اوضاع لبنان، مناسبات ایران - عربستان سعودی و به خصوص مذاکرات هسته‌ای ایران با گروه ۵+۱، به‌ویژه در دوران ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ، تلاش‌های گوناگونی برای نقش‌آفرینی در عادی‌سازی شرایط مناسبات تهران با طرف‌های مقابل به عمل آورده بود و در جای خود قابل توجه است، مانع از آن نیست که به مواضع این کشور در پناه‌دادن و مأمن‌شدن برای فرقه تروریستی نفاق در پاریس بی‌توجهی کرد و با وجود تمامی تلاش‌های همه‌جانبه برای توجه‌دادن به مسئولان فرانسوی که این فرقه تروریستی با اتکا به تغذیه مالی و حمایت‌های سیاسی رژیم صهیونیستی و مرتجعان عرب منطقه، نه‌تنها به هدف خراب‌کاری در مناسبات خارجی ایران با سوءاستفاده از قرارگاه مرکزی‌اش در «اور- سور- واز» در حومه پاریس فعالیت می‌کند بلکه برای امنیت داخلی و روابط اجتماعی فرانسه و اروپا نیز مضر و عنصر فاسدی به حساب می‌آید. همچنین این فرقه تروریستی با برخورداری از چتر حمایتی - امنیتی در پاریس و اروپا اقدام به توسعه و گسترش حوزه عملیاتی و نفوذ خود در تیرانا - آلبانی کرده و با فعالیت‌های تروریستی و نفرت‌پراکنی علیه جمهوری اسلامی ایران و خراب‌کاری در مناسبات تهران با سایر کشورهای اروپایی، خدمتگزاری به ناقضان منافع جمهوری اسلامی ایران را در دستور کار خود دارد.

آنچه امروز در مناسبات ایران و بلژیک و موضوع زندانی‌بودن برخی از اتباع دو کشور و تلاش برای عقد قرارداد انتقال محکومان هر کشور به کشورهای خود شاهد هستیم یا شرایطی که دادگاه سوئد در قبال یکی از اتباع جمهوری اسلامی ایران در حال نمایش رسیدگی قضائی است یا وضعیتی که مناسبات تهران - لندن در پرتو تحولات اخیر و موضوع فعالیت دیپلمات‌های انگلیسی - اروپایی در تهران با آن روبه‌رو شده است و بالاخره فضاسازی‌های رسانه‌ای که در قبال «دادگاه قدیمی میکونوس» و مناسبات با آلمان در دست اجراست، همگی ناظر بر این فرض است که مناسبات اروپایی کشور در وضعیت سالم و مبتنی بر تأمین منافع ملی و بهره‌برداری حداکثری از عنصر اروپا و ظرفیت قاره سبز در تعادل‌بخشی به سیاست‌های «یکجانبه‌گرایانه» واشنگتن علیه جمهوری اسلامی ایران به سر نمی‌برد و نیاز دارد تا بازنگری، بازسازی و تحول‌بخشی در سطوحی از این روابط که مانع از افزایش خصومت‌ها و فشارهای فزاینده غربی‌ها علیه مناسبات بین‌المللی کشور شود، صورت پذیرد.

فرض یادشده، این تکمله را نیز به دنبال دارد که دیپلماسی نگاه به شرق دولت سیزدهم برای تنظیم گونه‌ای متفاوت از مناسبات خارجی کشور در فضای بین‌المللی فعلی در دستور کار قرار گرفته است و فارغ از اینکه این روند تا چه میزان تأمین‌کننده منافع قطعی جمهوری اسلامی ایران در شرایط جاری بین‌المللی است، قطعا منافاتی با تنظیم مناسبات خارجی با سایر کشورها و مراجع بین‌المللی و خصوصا اروپا نداشته و مسلما تأمین اهداف راهبرد نگاه به شرق با دورشدن و ایجاد وضعیت‌های غیرمتعارف در مناسبات با بقیه دنیا نمی‌تواند به نحو مطلوب‌تری تأمین شود.